

Na een laatste honden bezoek wordt het een rustige nacht. Maar de volgende ochtend 12/4 zit er al een jongetje op en steen te wachten totdat we buiten komen. Even ontbijten en dan reizen we weer verder naar Erfoud en de duinen van Erg Chebbi. Net voor Erfoud nog wat tanken met de visakaart maar het printen van de bon mislukt en de baas wil dat er nog een keer betaald wordt wat we maar doen, klopt het niet dan laten we het extra bedrag wel weer terug storten. In de stad nog wat groente, fruit en brood gehaald nog een kopje koffie en dan op naar de duinen. Het wordt steeds zanderiger om ons heen en uiteindelijk zien we daar de duinen. Adrie en ik staan nou niet echt te springen om hier in rond te gaan rijden maar Joop en Arend kunnen niet wachten. De duinenrij heeft een lengte van 28 km en is op het breedste punt 7 km. De lucht wordt uit de banden gelaten en als ze zacht genoeg zijn gaan ze los. Ze moeten een paar aanlopen maken voordat ze op de duintop staan maar dan ook weer naar beneden. Het lijkt alsof ze gelijk op het voorruit zullen landen maar dat valt gelukkig reuze mee. Adrie en ik stappen weer in en we proberen om een mooi plekje in de duinen te vinden waar we kunnen overnachten. We hoeven niet lang te zoeken want een van de volgende duinen is te hoog gegrepen voor de trucks en we overnachten daar in de duinpan. Joop en Arend halen de motors te voorschijn en gaan wat te keer in het zand. Joop is een doorgewinterde endurorijder en Arend wil het worden maar helaas die moet nog meer oefenen en het is handig om dan ook wat beter gekleed te gaan. Hij komt namelijk met een x aantal schaafwonden terug. Zo tegen de avond horen we overal motorgeronk om ons heen, de 4x4's, wat motors en quats proberen door de duinen te komen. Wij beklimmen een van de hogere heuvels en als we bijna boven zijn komt er een motorrijder recht omhoog samen met z'n maat. Gelukkig halen ze de top niet want daar sta ik en even later voegt Arend zich daarbij. Er zit een dikke wolk voor de zon dus een mooie ondergaande zon zit er voor ons niet in. Benji is hier ook vrij om achter de scarabee's aan te gaan en heeft het ontzettend druk, soms komt hij verschrikt aan rennen en vliegt met een vaart een van de trucks binnen. Hij houdt niet van die raven die boven hem hangen.

We toeren 13/4 langzaam aan weer uit de duinen en gaan achterlangs verder naar Merzouga via een zogenaamde piste. Er zitten af en toe nog wel wat duinen maar dat is de moeite niet. Het is een mooie route zonder al te veel gehobbel. Arend en Joop rijden om beurten in elkaars trucks om te ervaren hoe verschillend de trucks zijn. Daf en Mercedes zijn ook niet te vergelijken.....In de middag komen we aan op de camping Les Pyramides. Hier hebben we weer stroom en we kunnen de was doen. De was is hier binnen een uur droog. Benji loopt hier los en struint de camping wat af, hij is nooit ver weg. Verder wat relaxen, lezen en de BBQ voorbereiden. Het is onze laatste avond samen met Joop en Adrie. Als we s'avonds goed en wel bezig zijn wordt de lucht erg donker en we verwachten dat er wel wat regen uit zal vallen maar dit valt reuze mee. Nog een paar windvlaagjes en het is klaar. Nog wat foto's uitgewisseld en dan wordt het weer de hoogste tijd om ons weer horizontaal neer te vleien.

Vandaag 14/4 ontbijten, nog wat water tanken en dan op naar de piste richting Zagora. Afscheid genomen van Joop en Adrie die moeten het land zo langzamerhand verlaten en wij moeten nog het een en ander bezichtigen en meemaken. We rijden eerst naar het zuiden om bij de plaats Taouz de piste op te zoeken. Het is nog een hele kunst ook omdat we worden afgeleid. Volgens een van de inwoners kunnen we niet door de rivier en hij wil ons wel via een andere route op de juiste weg brengen. Hij vraagt vervolgens een weekloon en wij verdenken hem ervan dat hij niet de waarheid spreekt over de rivier. We gaan gewoon op pad en zien wel waar we stranden, terug kan altijd. De weg is "horrible" maar de omgeving is afwisselend. Dan hebben we weer bergen, dan weer een vlakte met stenen of wat heuvelig met kleine groene struikjes. Ook staan

er hier en daar een soort boom met veel stekels rondom z'n takjes en blaadjes. We moeten wat rivierbeddingen door. Ze staan allemaal droog dat is geen probleem. In een daarvan staan zelfs palmbomen en hier stoppen we om te lunchen. En krijgen weer eens bezoek van een aantal kinderen die rondhangen bij een waterbrom met hun geiten en schapen. Er is zeer weinig verkeer. We zien 2x 4x4 auto's en twee vrachtwagens. Om de grote rivierbedding van de Rheris door te komen is het even zoeken, we zijn een beetje afgeweken van Joop z'n track en hobbelen wat door de mini duinen waar ook veel fes fes en scherpe afdalingen inzitten. Ik ga eerst even vooruit lopen om een redelijke doorgang te vinden en via de rivierbedding ook weer op de andere oever te komen. Maar dit gaat prima. Als we ergens in het niets, denken we, staan te pauzeren staan daar ineens toch weer een moeder met kinderen voor de deur te kijken, ze willen altijd wat, een bonbon, schoenen, shirts of pennen. Langs de rijen bergen worden door de wind stof/zandwolken de lucht in gejaagd en is het zicht op de bergen helemaal weg alleen een groot stofgordijn blijft over. Nog een laatste stukje en dan een plekje zoeken voor de nacht. Het wordt een kasbha die uit het niets op doemt. Dinosaur Kem Kem. Als we na het eten nog even buiten zitten komt hier ook zo'n windvlaag vol zand voorbij en zit je voor je het weet onder het zand. Snel naar binnen en de ramen dicht doen. Dit was na een paar minuten ook weer over.

Tot zover weer een verhaaltje van ons, we vinden jullie reactie's in het gastenboek erg leuk. ga zo door :-))